

Technik instrumentów muzycznych

311914

Inna nazwa zawodu: nie występują

Zadania i czynności

Technik instrumentów muzycznych zajmuje się organizowaniem i nadzorowaniem budowy instrumentów muzycznych oraz ich konserwacja i strojenie. Pracuje w fabrykach instrumentów muzycznych, warsztatach i pracowniach oraz u użytkowników (w szkołach, operach, teatrach, filharmoniach, świątyniach). W zawodzie tym istnieje specjalizacja. Każdy ze specjalistów zajmuje się inną grupą instrumentów (np. strunowych, klawiszowych) lub ich konserwacją i strojeniem.

Do zadań technika instrumentów muzycznych w specjalnościach: fortepiany i pianina, instrumenty lutnicze oraz organy należy organizowanie i nadzorowanie procesów technologicznych: obróbki ręcznej i maszynowej elementów i detali i montażu podzespołów. Technicy tych specjalności opracowują normy materiałowe i czasowe podległego im odcinka produkcji. Zarządzają składami tarcicy, nadzorują magazyny materiałów i wyrobów gotowych oraz pakowanie i wysyłkę instrumentów.

Po zdobyciu większego doświadczenia zawodowego projektują i konstruują elementy instrumentów muzycznych; opracowują mniej skomplikowane procesy technologiczne; sprawują kontrolę techniczną i artystyczną dotyczącą korekty, strojenia i intonacji instrumentów. Pełniąc funkcje przełożonych odpowiedzialni są za przestrzeganie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przepisów przeciwpożarowych. Ich praca polega również na kierowaniu zespołami pracowników, zorganizowanych w ramach określanych procesów wytwórczych, co wymaga od nich doświadczenia i gruntownej znajomości budowy i montażu instrumentów.

Natomiast technicy instrumentów muzycznych w specjalnościach konserwator i stroiciel najczęściej pracują indywidualnie i zazwyczaj poza fabrycznym procesem wytwarzania instrumentów, a ich głównym zadaniem jest utrzymanie instrumentów w należyтым stanie technicznym i sprawności muzycznej. Najczęściej pracują na zlecenie szkół, teatrów, filharmonii oraz na zlecenia prywatne, zajmując się również restaurowaniem powierzonych instrumentów.

Środowisko pracy

materiałne środowisko pracy

Praca technika instrumentów muzycznych odbywa się w różnych miejscach. Specjaliści od budowy instrumentów najczęściej pracują w halach produkcyjnych, biurach, magazynach i na wolnym powietrzu (składy tarcicy). Natomiast stroiciele i konserwatorzy we własnych pracowniach lub są zatrudniani w szkołach, teatrach i filharmoniach, z czego mogą wynikać pewne niedogodności związane z częstymi dojazdami, jednak zwykle nie dalekimi.

W pracy istnieje ryzyko wypadków (najczęściej przy pracy z obrabiarkami) oraz drobnych urazów związanych z energią elementów sprężystych instrumentów i posługiwaniem się ostrymi narzędziami.

Wśród tej grupy zawodowej najbardziej zagrożony jest słuch, który przy długotrwałej pracy w hałasie maszyn fabrycznych i hałasie instrumentów może ulegać stepieniu, co może być przyczyną rezygnacji z zawodu.

warunki społeczne

Praca technika instrumentów muzycznych ma zarówno charakter zespołowy (w wypadku zatrudnienia w fabrykach i wytwórniach), jak również indywidualny (przy samodzielnej pracy na zlecenie różnych instytucji i szkół). W czasie pracy ma dość częsty kontakt z ludźmi (choć jest to praca w bardzo dużym stopniu z przedmiotami, instrumentami), z którymi współpracuje przy organizowaniu stanowisk pracy i procesu produkcji czy przy negocjowaniu warunków zleceń oraz przy udzielaniu rad dotyczących właściwego obchodzenia się z instrumentami.

warunki organizacyjne

Technicy instrumentów muzycznych w fabrykach pracują od 6 do 9 godzin dziennie, natomiast stroiciele 3 do 6 godzin. W pierwszym wypadku godziny pracy są stałe i przypadają najczęściej na pierwszą zmianę roboczą (w godz. 7 do 15), natomiast w drugim wypadku technicy stroiciele i konserwatorzy uzgadniają godziny pracy ze zlecającą i mogą to być również godziny wieczorne. W fabrykach praca jest okresowo nadzorowana, w pozostałych wypadkach z reguły nadzór jest symboliczny.

Wymagania psychologiczne

Ze względu na przedmiot pracy, technik instrumentów muzycznych musi mieć następujące cechy: słuch muzyczny, ostrość wzroku i rozróżnianie barw, zręczność rąk i palców, koordynację wzrokowo-ruchową i czucie dotykowe oraz praworęczność. Jakość wykonywanej pracy zależy przede wszystkim od uzdolnień technicznych i artystycznych; niezbędna jest też umiejętność gry na instrumentach, zdolność koncentracji i podzielności uwagi.

Warunki pracy z zespołami koncertowymi mogą określać dalsze wymagania jak: umiejętność pracy w szybkim tempie, pracy zespołowej i podporządkowania się. W pracy samodzielnej wymaga się niezależności i umiejętności pracy w warunkach monotonnych. Pożądany efekty swej pracy technicy instrumentów muzycznych osiągną jeśli są dokładni, wytrwali i cierpliwi.

Wymagania fizyczne i zdrowotne

Pracę w tym zawodzie zalicza się do prac lekkich, a wyjątkowo przy strojeniu organów, gdzie wymaga się okresowo większego wysiłku - do prac średnio ciężkich.

Największe znaczenie mają: duża sprawność narządów słuchu i wzroku oraz duża sprawność zmysłu dotyku.

Warunki podjęcia pracy w zawodzie

Do podjęcia pracy niezbędne jest posiadanie dyplomu technika w określonej specjalności.

Możliwości awansu w hierarchii zawodowej

W zawodzie technika instrumentów muzycznych istnieją ograniczone możliwości awansu w hierarchii organizacyjnej, jedynie w dużych fabrykach (np. Calisia, Legnica) mogą być one większe; natomiast dla innych awansem mogą być dobre zarobki uzyskiwane przez cenionych specjalistów.

Możliwości podjęcia pracy przez dorosłych

Osoby starsze mogą podejmować jedynie samodzielną pracę w zawodzie, pod warunkiem, że posiadają odpowiednie kwalifikacje i doświadczenie oraz dobry stan zdrowia, dotyczący zwłaszcza narządów słuchu i wzroku.

Górna granica wieku zależna jest od indywidualnej sprawności i może sięgać 50 roku życia.

Możliwości zatrudnienia

Informacje będą sukcesywnie uzupełniane.

Zawody pokrewne

- technik architekt
- technik metrolog
- technik poligraf
- technik technologii drewna
- technik ochrony środowiska
- technik mechanik

Polecana literatura

Kucharska A., Współczesna polska sztuka lutnicza, Pomorze, Bydgoszcz 1989.

Rottermund R., Fisharmonie koncertowe, Ruch Muzyczny 1996/3.

Sachs C., Historia instrumentów muzycznych, PWM, Kraków 1989.

Wesołowski F., Zasady muzyki, Materiały do nauki o skalach, PWM 1996.